

Noonk Harie

Henri Joseph Hubertus Henquet

Geboren: Eijsden 10 juli 1881
Overleden: Maastricht 10 maart 1952

Henri was vrijgezel en levensgenieter.

Hij heeft in Echt gestudeerd voor onderwijzer, maar heeft de opleiding niet afgemaakt. Hij is naar Luik vertrokken rond zijn 20ste levensjaar, maar hield wel zijn kamer aan bij zijn zus Trui. Hij werkte enige tijd in kostuumwinkel 'Le Drapeau Belge'. Zijn vriend Leo Hardy werkte ook in Luik en samen hadden zij daar een stamcafé.

Hij was een prettig persoon die veel door Eijsden wandelde en de café's bezocht. Hij had een kamer aan het stationsplein bij zijn zus Trui, maar was in de kost bij Louis Mourmans aan de Diepstraat. Kost en inwoning bij zus Trui werd gefinancierd door zijn oudste broer Guillaume.

Henri was een gelovig persoon, zong altijd en was lid van het zangkoor van 'Breust'. Hij ging op bezoek bij zijn broers Guillaume, Jeng, Louis en Jef waar hij overal zijn eigen stoel had.

Harie Henquet (1881-1952)

Harie (rechts) met zijn vriend Cerfontaine.

Bij jongere broer Louis die al op jonge leeftijd overleed en later bij tante Alice kwam hij dagelijks in de Kerkstraat een potje 'De Haan'-bier drinken. Hij kwam altijd via de poort en liep door de tuin rechtstreeks naar de keuken waar hij op zijn eigen stoel ging zitten. Deze stoel was van hem en van niemand anders. Om te plagen vroeg tante Alice elke keer weer opnieuw of hij een kop koffie wilde waarop hij standaard antwoordde dat hij toch liever bier had. Na één of twee flesjes bier vertrok hij weer naar zijn volgende bestemming. Hij had zo zijn vaste routes en bestemmingen of bezoeken. Noonk Harie, zoals hij genoemd werd, was peetnoonk van Louis' oudste zoon Henri die naar hem vernoemd werd. Noonk Harie was een plezierige, intelligente, humoristische sigarenrokende man. Hij was groot en

zwaar van postuur die je niet vlug over het hoofd zag en iedereen in Eijsden kende hem.

Hij werkt incidenteel bij zijn broer Guillaume, die hem ook van nieuwe kleren voorzag. Bij zijn broer Jef kwam hij iedere dag. Hij at dan niet mee, maar kreeg wel altijd een kom soep. Als hij dronken was geweest liet hij zich enkele dagen niet zien. Wanneer hij dan weer kwam zette hij zich op zijn plekje tegenover zijn broer en schaamde zich dan een beetje. Zijn broer Jef zei dan: "Schandalig wat jij allemaal uitspookt".

Enkele anecdotes:

Op een avond was het café gesloten i.v.m. het overlijden van de uitbater.

Uiteindelijk heeft de weduwe Henri en Leo toch toe gelaten waar in het café de uitbater lag opgebaard. Daar hebben ze gedanst en gedronken met de weduwe.

Henri en Leo hadden geen geld om in Luik op stap te gaan. Om toch aan geld te komen heeft toen Henri of Leo een bordje met de tekst 'A Veugle' (blind) op straat om zijn nek gehangen, waarbij er ook nog werd gezongen, en zo hadden ze weer geld om te drinken.

Terug in Eijsden aan het stationsplein krijgt Henri op latere leeftijd kanker aan slokdarm en longen.

Hij werd opgenomen in het ziekenhuis van Maastricht en is later nog geopereerd in een ziekenhuis in Groningen.

Hij kon niet meer slikken en had een opening bij zijn maag waar soep en sap werden ingegoten.

Roos Wolfs heeft hem toen verzorgd. Henri vereenzaamde en is uiteindelijk gestorven.